

- Az értékelés helye, szerepe és formái a drámában
- Drámaszerkezetek, stratégiák és technikák
- Színjátékos, színházi dramaturgiai alapismeretek
- A drámajáték fontosabb témátipusai
- Mesei/mondai motívumok a drámajátékban
- Közösségi-szociális probléma vizsgálata a drámában
- A gyerekek által ismert történetre épülő dráma
- Erkölcsi probléma, döntések következményeinek vizsgálata drámajátékkal
- Történelmi, vagy azzal analóg helyzet feldolgozása drámával
- Műalkotások feldolgozása drámajáték segítségével

A gyakorlati vizsga feladatai:

- A jelölt a képző intézmény által kijelölt helyen és

gyakorlatvezető irányítása mellett minimum 80 órás szakmai gyakorlatot végez, amelyen a szakmai követelmények alapján számot ad a drámajáték-vezető/kommunikációs-animátori képességeiről, e tevékenységét a gyakorlatvezető érdemjeggyel minősíti.

- A jelölt a drámajáték-vezetés szakmai tudásának bizonyítására a záróvizsga előtt 1 hónappal elkészít egy minimum 20 oldalas drámajáték foglalkozás-sorozat tervezetét.
- A szakmai dolgozat következtetéseit a záróvizsga bizottsága előtt szóban elemzi.

„Felsőbb osztályba léphet!”

1995. június 19-24. között tizenöt, az alapképzésen – vagyis a 120 órás kurzusok záróvizsgáján – eredményesen túljutott pedagógus vett részt a Magyar Drámapedagógiai Társaság által is támogatott posztgraduális képzésen, Gödöllőn. (1995 júniusa egyébként jelentkezőkben inséges időszak volt: a Társaság örömmel támogatta volna a „Senior-kurzus” fantázianévvel jelölt tanfolyamot is, amely – budapesti helyszín, alacsony tanfolyami díj ellenére – résztvevők híján elmaradt.)

Az alap-tanfolyamokhoz már van törzsanyagunk (nyomtatásban is megjelent: a Drámapedagógiai olvasókönyvben), de a posztgraduális képzésekhez „drámapedagógus berkekben” jelenleg semmiféle tematika, ajánlat stb. nem „kapható”. Ilyen jellegű oktatásra szakterületünkön eddig nem került sor – a gödöllői nyitány után talán érdemes lesz majd egyesületünk oktatási bizottságának napirendre tűznie ezt a témát (már ha összeül valamikor az említett bizottság, hiszen a jelen naptári évben ez alig-alig fordult elő).

(Az, hogy a gödöllői tanfolyam vezetőinek – Kaposi, Szauder – eszükbe sem jutott segítséget kérni az oktatási bizottságtól, talán magyarázható az említett testületben szerzett tapasztalataikkal: a több éve kész tervezetek ellenére az alapképzés tematikájának elfogadása olyan hosszú átfutási időt igényelt, hogy bizottságunkhoz képest még a Parlament is „villámleptűnek” mondható. „Bizottságosdi” esetén néhány évvel elhalaszthattuk volna a gödöllői továbbképzést...)

Közgyűlés tájékán érdemes lenne elgondolkodnunk az oktatási bizottság funkcióján, pl. azon, hogy miféle, milyen jellegű *szakmai munkát* lehet *bizottsággal* megoldani, elvégeztetni. Amennyiben a nevezett

gyülekezetnek az a feladata, hogy tervezeteket dolgoztasson ki tagjaival – tegyük hozzá: ingyen –, akkor létrehozása, működtetése enyhén szólva is „anarkonisztikus”. Amennyiben visszont az a dolga, hogy tervezetek elkészítéséhez irányelveket adjon ki, s döntsön azok elfogadásáról, akkor pedig az a kérdés vetődhet fel, hogy szükség van-e az egyesület elnöksége mellett erre a második döntéshozó testületre. Az elnökségbe talán nem szakembereket delegált a tagság?! A két testület között ráadásul személyi átfedés is van...

Többször elhangzott az előző években, hogy a drámapedagógia „reneszánszát éli”. Bár államilag elismert végzettséget 1994 nyara óta már nem adhatunk, de továbbra sem csökken az alapképzésekre jelentkezők száma, sőt! A NAT-ba bekerült TÁNC ÉS DRÁMA kapcsán várhatóan még nagyobb lesz az érdeklődés a pedagógusok körében: gombamód szaporodnak majd – bárcsak tévednék: *alapképzetség hiányában is!* – a „posztgraduálisnak” nevezett kurzusok.

Az alapvizsga letétele után sem kellene lemondanunk a drámatanárok képzéséről, s átengedni őket a drámapedagógiát mint reklám-címkét fel- és kihasználók, szakterületünkön járatlanok (vagyis: sarlatánok) egyre népesebb seregének (lásd lapunkban a jászfényszaruai tábor résztvevői által írt nyílt levelet).

Jó lenne végre rendezni oktatási ügyeinket – bizottsággal vagy anélkül – amíg nem késő. Amíg módunkban áll saját magunknak rendezni saját dolgainkat...

Kaposi László